

всѣки день по нѣколко чловѣка въ рота. Въ втората половина на Май—въ ротитѣ имаше доволно подготвени опълченци, които не по лошо можаха да учатъ своитѣ ново-дошли и по слаби по учението другари отъ ун.-офицеритѣ. Това мнѣние и ротнитѣ командири по нѣкога неволно исказваха:

— Ваводний командиръ Потапенко, не тѣй учишъ! забѣлѣзваше ротния командиръ, иди се поучи у Радева!

Овсейчукъ! ще ти назнача Васильева да те учи!

Както казахъ по горѣ, на 11 Май най добритѣ, показавши успѣхъ въ учението опълченци бѣха преименувани въ ефрейторско, а на 20 сѣщия Май мнозина отъ тѣхъ се произведоха въ унт.-офицерско звание, между които отъ 3-я рота: С. Бъчеваровъ, Д. Кисса, П. Грекъ, Теодоръ Кропторъ, Вас. Стратовъ, Н. Ганчевъ, Ж. Поповъ, Г. Дамяновъ, Д. Кънчевъ, С. Митковъ и Т. Саввовъ.

Ротнитѣ командири назначаваха новопроизведенитѣ ефрейтори, а послѣ ун. офицери, да обучаватъ пристигающитѣ опълченци, което назначение тѣ напълно оправдаваха. Слѣдъ това, ротнитѣ командири и въобще, всичкитѣ офицери се успокоиха.

При такива обстоятелства опълченцитѣ прекараха съкращения курсъ на обучението, и то въ единъ срокъ отъ около два мѣсеца, а именно, отъ 7-й Априль до 29 Май въ това число смѣтнато и прекаранитѣ дни отъ 24 Априль до 3 Май въ походъ отъ Кишиневъ до Плоештъ и устройството на лагери и празничнитѣ дни. Но въ този срокъ прекараха учението само онѣзи опълченци, които бѣха зачислени още въ Кишиневъ, а тѣ бѣха сравнително твърдѣ малко; при всичко това опълченцитѣ направиха голѣмъ успѣхъ. Тѣ имаха войнишки изгледъ и добра стойка; взводното учение и „ломка“ на фронта правяха твърдѣ добръ — спокойно и увѣренно. Нанасянието съ щика ударъ по чучелото правяха твърдѣ добръ, пасивна и полева гимнастика — прѣвѣсходно, а за церемониалния маршъ нѣможеше повече да се иска. Не напразно даже Штабсъ-Капитанъ Усовъ по нѣкога признаваше направения голѣмъ успѣхъ.